

РЕШЕНИЕ

№ 4255

гр. София, 03.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 19.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3236** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето (ЗЗ).

Образувано е по жалба на З. М. Д. от [населено място], срещу ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ № 0264 от заседание 037/ 17.03.2011г. на Националната експертна лекарска комисия, 2-ри специализиран състав по вътрешни болести. С оспорвания административен акт е ПОТВЪРДЕНО по всички поводи Експертно решение (ЕР) № 2456 от заседание 207/ 03.12.2010г. на Териториалната експертната лекарска комисия (ТЕЛК) за общи заболявания, П. многопрофилна болница за активно лечение – С. (МБАЛ).

В жалбата са изложени доводи от които може да се направи извод, че се претендира недействителност на оспорвания акт, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административно-производствените правила. Жалбоподателката твърди, че не са й били назначени и извършени необходимите медицински изследвания, които да установят действителното ѝ здравословно състояние към момента на прегледа в НЕЛК. В съдебно заседание, проведено на 19.09.2011г. прави изрично изявление, че не поддържа жалбата, тъй като искането и е свързано с ново освидетелстване пред ТЕЛК въз основа първична медицинска документация, удостоверяваща влошеното ѝ здравословно състояние след постановяване на процесното ЕР на НЕЛК. Не претендира за разноски.

Ответникът – НАЦИОНАЛНАТА ЕКСПЕРТНА ЛЕКАРСКА К. (НЕЛК), чрез процесуалния си представител – юрк. Г., оспорва жалбата. В Молба с изх. № Ю-907/

04.05.2011г. излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Заинтересованата страна - Районно управление „Социално осигуряване” - [населено място], редовно уведомена за образуваното съдебно производство не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С ЕР № 2456/ 03.12.2010г. на ТЕЛК за общи заболявания, I МБАЛ – С., на жалбоподателката Д. е определен процент трайно намалена работоспособност (ТНР) спрямо здравия човек - 31%, със срок на инвалидността 3г. – до 01.12.2013г. Определена е водеща диагноза „Т. (хипертиреозидизъм)” и съпътстващи заболявания: „Х. след лечение на тиреотоксикоза, некомпенсиран”, „А. хипертония I-II степен”, „К. на гр.кош”.

Административното производство пред НЕЛК е образувано по жалба вх. № 66861/ 14.12.2010г. на З. Д. срещу ЕР на ТЕЛК от 03.12.2010г.

След извършен личен преглед на жалбоподателката на свое заседание 037/17.03.2011г. НЕЛК, специализиран състав по вътрешни болести, постановява оспорвания административен акт и потвърждава по всички поводи ЕР на ТЕЛК № 2456/ 2010г.

За изясняване на делото от фактическа страна съдът служебно е допуснал съдебно-медицинска експертиза (СТЕ), която впоследствие е заличена по делото въз основа на изрично изявление на жалбоподателката, че не прави искане за изслушване на СТЕ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол съгласно изричната норма на чл.112, ал.1, т.4 ЗЗ.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване на административните актове, от активно легитимирано лице, с правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА

Като взе предвид наведените доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност съдът достигна до следните изводи:

Оспорваното ЕР на НЕЛК е постановено от компетентен орган, съгласно императивната разпоредба на чл.49, ал.1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи (ПУОРОМЕРКМЕ, обн. ДВ, бр.34/ 2010г.). ЕР е постановено от специализиран състав по вътрешни болести, определен съобразно водещата диагноза.

Актът е в предписаната от закона форма и съдът приема, че при издаването му не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. В съответствие с изискването на чл.62 от Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ, обн. ДВ, бр.34/ 2010г.) водещият състав на НЕЛК е постановил оспорвания акт след извършен личен преглед на жалбоподателката, консултация със специализиран състав по

сърдечно-съдови заболявания и въз основа на наличната медицинска документация. Оспорваното Решение е в съответствие с целта на закона и с материалноправните разпоредби, действащи към датата на постановяването му и регулиращи дейността по определяне на трайно намалената работоспособност: чл.101 – чл.113 от Закона за здравето (ЗЗ), чл.61 – чл.78 НМЕ, чл.42 – чл.54 ПУОРОМЕРКМЕ.

Съгласно приложимата норма на чл.63 НМЕ установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит се съобразяват със съответната отправна точка съгласно Приложение №1 [javascript:;](#). Ако приетата точка предвижда диапазон "от ... до", процентът на трайно намалената работоспособност (вида и степента на увреждане) се съобразява със степента на установения дефицит. Жалбоподателката не оспорва обстоятелството, че към датата на оспорваното ЕР е страдала от посочените в него заболявания: „Х. след лечение на тиреотоксикоза, некомпенсиран“, „А. хипертония I-II степен“, „К. на гр.кош“. Не се оспорва и обстоятелството, че установените заболяванията, удостоверени с първични медицински документи са отнесени правилно към съответната отправна точка на Приложение №1 към чл.63, ал.1 НМЕ, като за всяко от тях е присъден максималният процент ТНР. Предвид на това настоящият състав приема, че крайният процент трайно намалена работоспособност на жалбоподателката е определен в съответствие с Методика за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност в проценти към чл.63, ал.2 НМЕ.

Доколкото жалбоподателката претендира, че след постановяване на оспорваното ЕР на НЕЛК се е влошило здравословното ѝ състояние за което разполага с първични медицински документи, това обстоятелство е основание за ново освидетелстване на лицето, а не за изменение на определения ѝ процент ТНР за минал период.

Предвид изложеното, съдът приема, че оспорваното ЕР на НЕЛК, състав по вътрешни болести, е постановено в съответствие с материалноправните и процесуалноправни разпоредби и не страда от пороци, които да обуславят неговата отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25 състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. М. Д. от [населено място], срещу ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ № 0264 от заседание 037/ 17.03.2011г. на Националната експертна лекарска комисия, 2-ри специализиран състав по вътрешни болести.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария, с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова